

Pre-Messianic Woman source sheet 1

1. תלמוד בבלי מסכת חולין דף ס עמוד ב

רבי שמעון בן פזי רמי, כתיב: ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים וכתיב: את המאור הגדול ואת המאור הקטן! אמרה ירח לפני הקדוש ברוך הוא: רבש"ע, אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד? אמר לה: לכי ומעטי את עצמך! אמרה לפניו: רבש"ע, הואיל ואמרתי לפניך דבר הגון, אמעיט את עצמי? אמר לה: לכי ומשול ביום ובלילה, אמרה ליה: מאי רבותיה, דשרגא בטיהרא מאי אהני? אמר לה: זיל, לימנו בך ישראל ימים ושנים, אמרה ליה: יומא נמי, אי אפשר דלא מנו ביה תקופותא, דכתיב והיו לאותות ולמועדים ולימים ושנים, זיל, ליקרו צדיקי בשמיך: יעקב הקטן שמואל הקטן דוד... הקטן. חזייה דלא קא מיתבא דעתה, אמר הקדוש ברוך הוא: הביאו כפרה עלי שמיעטתי את הירח! והיינו דאמר ר"ש בן לקיש: מה נשתנה שעיר של ראש חדש שנאמר בו לה' - אמר הקדוש ברוך הוא: שעיר זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירח.

2. ישעיהו פרק ל פסוק כו

וְהָיָה אִוְרֵי־הַלְּבָנָה כְּאִוְרֵי הַחֲמָה וְאִוְרֵי הַחֲמָה יְהִיֶּה שְׁבַע־תַּיִם כְּאִוְרֵי שְׁבַע־תַּיִם בְּיוֹם חֶבֶשׁ יִקְוֶה אֶת־שִׁבְרֵ עַמּוֹ וַיִּמְחַץ מִכְתּוֹ יִרְפָּא:

3. קידוש לבנה

ברוך אתה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמֵאֲמְרוֹ בְּרָא שְׁמַיִם וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאִים. חֶק וְזִמְנָן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת תְּפִקִּידָם. שָׁשִׁים וּשְׁמַחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפִּעֲלָתוֹ אֱמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר שְׁתַּחֲדָדֵשׁ. עֲטָרַת תְּפָאֲרֶת לַעֲמּוּסֵי בֶטֶן שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדָּשׁ כְּמוֹתֶיהָ. וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדָּשׁ חֲדָשִׁים:

ורוקד ג"פ ואומר: כְּשֵׁם שְׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנִגְדָּךְ וְאִינִי יְכוֹל לְנַגֵּעַ בְּךָ כִּי לֹא יוּכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי לְנַגֵּעַ בִּי לְרַעָה:

ג"פ דוד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֵי וְקַיִם:

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן הכרפים:

4. בראשית פרק א פסוק כז

וַיְבָרָא אֱלֹהִים | אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם:

בראשית פרק ב

ז) וַיִּצַר יְקֹוֶק אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עֲפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:

בראשית פרק ב

וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וְלַעֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכְל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְלָאָדָם לֹא־מָצָא עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ:

(כא) וַיִּפֹּל יְקֹנֶק אֱלֹהִים | תְּרַדְמָה עַל־הָאָדָם וַיִּשָּׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצְלָעָתָיו וַיִּסְגֵּר בְּשָׂר תַּחְתָּנָה:
(כב) וַיִּבֶן יְקֹנֶק אֱלֹהִים | אֶת־הַצֶּלַע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיִּבְאֶה אֶל־הָאָדָם:
(כג) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפֶּעַם עָצַם מְעַצְמִי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתִּי זֹאת:

5. עץ חיים-שער לו

מיעוט הירח מאי ניהו דאמר לה לכי ומעטי את עצמך היינו דכולהו מלכיות דידה דהוי בכל הט"ס כולהו הפילו ונחתו לתתא בהדה מה דליתא הכי בכל ספיראן, דכולהו איתך להו חולקייהו בספיראן דלעילא (בר) מנייהו דהא כתר כלול מכולהו וכן חכמה וכן כולם אבל מל' אתנטלית מכולהו וכולהו הוי ט' בלבד דכל מה דהוי מינה לעילא בהדייהו נחית לתתא בהדה ואיהי שלימו דכולהו דבר מינה הוי כלהו ט"ס וכולא דילה נחית לתתא ... ומשו"ה בעינן לסלקה לה לעילא דלהדרו לאתרייהו כולהו מלכיות דידה ואיהו בהדייהו וז"ס רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה. ענין חטא אדה"ר ומה גרם באב"ע הקדוש בענין הגדלות והמעטת פרצוף ז"ן ובענין היותם פב"פ או אב"א בכל בחי'. ואמנם מה שגרם בענין כל העולמות ומדרגותן ועלייתן וירידתן כבר נתבאר בדרוש אחר. ונבאר עתה מה שגרם באב"ע וקליפות ובזה יתבאר ג"כ מיעוט הירח וענין הגלות המר והנמהר הזה וגם ענין חרבן בית א' ושני וגלות מצרים וגם כל הבחי' שהיו בעת הבריאה:

מ"ק ענין עיבור ז"ן דע כי בעת עיבור ז"ן באמא עלאה אז היה ז"א בבחי' ו"ק לבד ונקבה בבחי' נקודה א' כלולה מי' שהוא בחי' מלכות שבה בלבד ואז ע"י העיבור ויניקה ומוחין נתגדל בחי' ז"א עד שנשלם ל"ס כנודע. ואמנם גידול המלכות אינה אלא ע"ש אמצעית ז"א עצמו כי אמא עלאה כשאר גדלה אותו נתנה בו כח עוד גידול להמלכות. ואח"כ יצאה בחי' גידול זה של המלכות לחוץ באמצעית ת"ת ואז נגדלת המלכות גם כן עד תכלית הגידול שבה שהוא עד שתשלם גם היא ל"ס שלימות שבה וא"כ מוכרח הא שכל זמן שעדיין לא נתגדל המלכות שאותן הט"ס עליונים שחסרים מנוקבא יהיו כלולין בז"א בט"ס שבו כנודע שאין בו רק עד היסוד ונוקבא משלימתו לי' ואז הם י"ט ספירות ט' שלו וי' שלה ונקרא עשירית כיון שהיא עשירית אליו ונשלם הוא בי"ס עמה וגם היא יש בה י"ס. ואמנם טרם התגלות בה ט"ס העליונות שלה היו כולן נכללין בט"ס שלו נמצא כי בכל ספי' וספי' מן הט"ס דז"א יש בה בחי' ספי' א' של נוקבא אך היא אינה רק חלק העשירית שבה בלבד שהוא ספירות המלכות שבה. והנה גידול המלכות אינה בפעם א' רק בזמנים הרבה נתקנת ונתגדלת מעט מעט כנ"ל. ונבאר עתה באורך כללותן אע"פ שיש פרטים הרבה הנה תכלית המיעוט אשר בה אינה פחות מנקודה א' כלולה מי' שהיא נקודה מלכות האחרונה שבה כנ"ל ותכלית גידול שלה הוא שיהיה בה כל הי"ס שלה ותהיה עם ז"א פב"פ שוה לגמרי וישתמשו ב'

מלכים

בכתר א' שהוא מה שקטרגה הירח כנודע. והענין הוא כי נודע כי מת"ת של אמא נעשה כתר

לז"א וכאשר גם היא תעלה עד שם ויהיה כתרה בת"ת של אמא כמוהו יהיה כתריהן שוין ויהיו שניהן א' כי שניהן יהיו בחי' ת"ת דאמא שהוא ספירה א' ואז לא תצטרך היא לקבל הארתה ע"י ז"א אלא יהיו שניהן מקבלין הארתן מאמא כל אחד ע"י עצמו ולא יצטרכו זה לזה ויהיו זר"ן שוין במציאותן כדמיון אר"א כנזכר באדרא אר"א כחדא נפקין וכחדא שריין וזהו תכלית הגידול שהיא כל העולמות בתכלית התיקון. ואמנם בין זה לזה יש בחי' רבות ובין כולם הם ד' בחי' וזה סדרן ממטה למעלה. א' תכלית המיעוט הנ"ל שתהיה היא נקודה כלולה מי' והיא בחי' המלכות שבה ואז אין לה פרצוף ואז היא עומדת למטה מהיסוד שלו. ב' היותה פרצוף גמור ב"ס אלא ששיעור קומתה הוא באחור ז"א מחזה ולמטה אבל עדיין האורות שלה שיש בה' ראשונות של ז"א כח"ב ח"ג לא האירו בד"ת שבו לכן לא נמשכו בה ולא האירו בה והבן זה עם הנ"ל. ג' בהיותה מקבלת אורות שלה מן ה"ר של ז"א ואז נגדלת כמוהו אלא שעדיין כל זה בחי' אורות אב"א והרי הם ג' בחי' בבחי' אחור והטעם שאין ד' בחי' באחור הוא ג"כ מפני שאין הכתר ניכר כ"א בפנים ולזה ג' בחי' באחור. עוד יש ד' בחינות בבחי' פב"פ והם אלו. א' שתהיה היא פרצוף שלם פב"פ אלא ששיעור קומתה הוא מחזה ולמטה דז"א ועדיין אורות שלה דבחי' פנים שיש בה"ר של ז"א לא נמשכו להאיר בה. והנה בחי' ראשונה שהוא שתהיה ג"כ בחי' נקודה א' כלולה מי' כנגד היסוד פב"פ אין כאן מקום ביאורו ונתבאר במ"א בפ' תפלת השחר בברכת אבות. הב' הוא הה"ר של ז"א האירו בה מלמעלה אבל עדיין היא מהחזה ולמטה ואז הוא יורד בנצח שלו והיא עולה בהוד שלו בבחי' שם בוכ"ו והוא כופף קומתו ומזדווג שם עמה. הג' שתהיה גדולה כמוהו שיעור קומתו פב"פ ותקבל האורות של ה"ר שם בהיותה היא למעלה עמהם. ואמנם עדיין היא אינה מקבלת אורותיה אלא באמצעות ז"א והכתר שלו יהיה גדול מכתרה כי הוא יותר גדול וגבוה למעלה מכתרה נמצא שהמלכות שבה אין לה בן זוג כנגדה בזכר כי היא למטה מן היסוד שלו לכן היא צריכה לו שהמלכות שבה היא למטה מכל שיעור קומתו ואז צריכה היא לקבל ע"י ואז המלכות שלה אין לה בן זוג ונתעלה עד היסוד שבה עצמה ונכללין יחד שם בסוד הכללות כנודע אצלינו ואז תוכל לקבל מן היסוד של ז"א. ונמצא כי בבחי' זו יש בה פרצוף ט"ס שבה עליונות לבד כי העשירית שבה נכללת ביסוד שבה ואז ג"כ הכתר שלו גבוה מכתרה. הד' שתהיה גם היא משמשת בכתר א' כמותו ומקבלת אורותיה מאמא עצמה שלא ע"י ז"א דמיון אר"א ותהיה שלימה בכל י"ס וזהו תכלית הגידול שלה: